

Tajemství vašeho anděla strážného

V této zvláštní kapitole vám chci povědět co nejvíce podrobností, abyste svého anděla strážného dokázali poznat a naučili se s ním lépe komunikovat.

Anděla strážného máte – ať tomu věříte nebo ne. Váš anděl strážný je dar od Boha a máte ho proto, aby vám pomáhal. Já bych vám zase ráda pomohla, abyste se mohli více těšit z té úžasné útěchy, radosti a naděje, kterou vám tento dar může přinést.

Váš anděl strážný vás miluje. Jste pro něho drahocenní. Pro svého anděla jste tou nejdůležitější osobou na světě.

Já vídám anděly dennodenně a děje se mi to už od útlého mládí. Vidím je tak jasně jako lidi na ulici. V několika prvních letech života jsem vždycky viděla stát anděla strážného za každým člověkem. Ale najednou, ze dne na den, jsem už anděly za lidmi stát neviděla – místo toho jsem za každým většinou viděla jenom jasné světlo, vlastně světelný sloupec. Anděl jménem Mitha mi to vysvětlil tak, že se andělé přede mnou zavřeli, aby mě chránili.

Je pravda, že záře otevřeného anděla strážného byla pro mě příliš ostrá. Až od toho bolely oči, a to mě nesmírně mátló. Andělé strážní jsou jasnější než ostatní. Jejich světlo někdy bylo tak silné, že jsem se ani nedokázala podívat na osobu, kterou měli ochraňovat. Anděl Mitha mi řekl, že Bůh chtěl, abych viděla a poznala anděly strážné v celé jejich slávě, abych věděla, jak vypadají,

a mohla o nich vyprávět lidem, ale od této chvíle se pro mě otevřou jen někteří andělé strážní, navíc jen na několik okamžiků. Většinou se mi skoro každý den otevře a v celé své kráse ukáže alespoň jeden anděl.

Od toho dne jsem nikdy neviděla žádného člověka, který by za sebou neměl ten světelný sloupec, což je jeho anděl strážný. Pohybuje se asi metr za námi a sahá od země až nad hlavu člověka. Výška a šířka bývají různé, ale to neznamená, že by jeden anděl strážný byl lepší než druhý.

Stále mě udivuje, kolik lidí pochybuje o tom, že mají anděla strážného. Mnozí celkem ochotně přijímají fakt, že takového anděla mají jiní, ale že by ho měli sami, o tom pochybují.

Loni v létě jsem měla ve Filadelfii ve Spojených státech autogramiádu. Při podepisování a rozhovorech s návštěvníky jsem pohledem přejela lidi ve frontě. Za každým stál jeho anděl strážný a obchod byl plný dalších andělů. Právě jsem se loučila s jednou ženou, když mi na rameno poklepal anděl, ukázal na někoho v řadě a řekl mi: „Tamhle je matka s dítětem a je velmi nervózní.“ Podívala jsem se směrem, kterým anděl ukazoval, ale neviděla jsem je. Najednou se nad lidmi a ostatními anděly vztyčil jeden anděl strážný, jako by dočasně vyrostl. „Tady jsme!“ zvolal.

Tehdy jsem uviděla toho překrásného anděla, ale dosud jsem nezahlédla matku ani dítě. Anděl hrál jasně smaragdovou zelení různých odstínů. Zdálo se mi, že jeho křídla se lehounce pohybují, jakoby vánkem, a z jeho tváře vyzařovala mírnost, laskavost a láska. V duchu jsem se ho zeptala, jestli je andělem strážným té matky, nebo dítěte.

Anděl mi odpověděl: „Jsem matčin anděl strážný. Jmenuji se Rosalet.“

Bylo to chvílku předtím, než jsem uviděla matku s dcerou. Dál jsem mluvila s návštěvníky a podepisovala knihy, když jsem ucítila další poklepání na rameno.

„Už je vidíš?“

Podívala jsem se před sebe a o několik míst dál ve frontě jsem zahlédla matku a dcerku. Matka byla drobná, tmavovlasá a hezká,

mohlo jí být asi tak třicet, a dceruška, asi sedmiletá, měla krásné hnědé oči.

„Ano, vidím,“ odpověděla jsem beze slov. Věděla jsem, že tam něco nehraje, a přesto jsem cítila velkou radost. Modlila jsem se, aby se jejich problém dal vyřešit, ať je jakýkoli.

Když na ně přišla řada, přistoupily ke mně a vypadaly nervózně. Holčička se tiskla k matce. Za oběma bylo vidět světla jejich andělů strážných. Vyzvala jsem matku, ať se posadí na židli proti mně, a dítě stálo mezi námi. Holčička se úzkostlivě dívala na maminku, pak na mě a zase na matku. Matka ze mě vůbec nespouštěla oči.

„My tady vlastně asi ani nemáme co pohledávat,“ zašeptala nervózně. „Nevěděly jsme, jestli nás sem do obchodu vůbec pustí,“ pokračovala.

Tomu jsem nerozuměla, vzala jsem ženu za ruku a zeptala se: „Proč?“

Matka se na mě podívala a potichu řekla: „Protože tohle je katolické knihkupectví a my jsme židovky.“

Až do té chvíle jsem si vůbec neuvědomila, že je to katolické knihkupectví, a šokovalo mě pomýšlení, že by se někdo, kdo je jiného vyznání, mohl bát, že zde není vítán. „Proč jste si to myslela?“ zeptala jsem se.

V té chvíli se otevřelo světlo jejího i holčiččina anděla a já jsem zřetelně uviděla oba anděly. Dotkli se konečky prstů a s mým andělem strážným udělali kolem nás tří ochranný kruh, jako by nás chtěli přede všemi zaštitit.

Matka se na mě podívala a v očích měla slzy. „Lorno, je možné, že Bůh nám židům žádné anděly strážné nedal?“ zeptala se polohlasem.

Vzala jsem matku i dceru za ruce a řekla naléhavě: „Přece musíte vědět, že každá lidská bytost má anděla strážného. Je to dar od Boha. Nezáleží na tom, k jakému náboženství kdo patří, dokonce ani na tom, má-li vůbec nějakou víru.“ Upřímně jsem se na ně usmála. „Ovšemže obě máte anděla strážného. Já je právě za vámi vidím tak jasně, jako vidím vás.“

Holčiččiny oči se vzrušeně rozzářily, když jsem jí popisovala jejího anděla: „Tvůj anděl strážný se usmívá od ucha k uchu a láskyplně se na tebe dívá. Vypadá jako žena, tedy spíš jako dívka. Má na sobě překrásné splývavé roucho, nebesky modré a stříbrné.“

„Tak já mám doopravdy anděla strážného!“ zvolala holčička nadšeně.

Potom jsem jim popsala i matčina anděla strážného.

Ještě chvílku jsme v klidu poseděly. Najednou se dívčiny velké hnědé oči zalily slzami. Podívala se na maminku a zaprosila: „Zeptej se ještě na tatínkova anděla strážného, maminko.“

Matka se na mě podívala a se smutkem v očích vysvětlovala, že její manžel asi před rokem náhle zemřel. A co je na tom nejmutnější, dodala, že ve chvíli smrti byl sám.

„Tvůj tatínek nebyl sám,“ řekla jsem dívence konejšivě. „Jeho anděl byl s ním po celou dobu. Odnesl jeho duši do nebe.“

Holčička a matka se objaly. Dívka radostně řekla: „Tak tatínek měl anděla a já ho mám taky!“

„A tvoje maminka také,“ dodala jsem s úsměvem.

Šťastně ode mne odcházely a děkovaly svým andělům strážným, že je za mnou onoho dne přivedli, ačkoli se nejdřív bály přijít. Byla jsem celá dojatá, i když jsem se sotva vzpamatovávala z toho šoku, že si někdo může myslet, že kvůli odlišné náboženské víře nemá anděla strážného. Všichni jsme Božími dětmi a Bůh dal každému z nás anděla strážného, který nás ani na vteřinu neopouští. Nikdy nejsme sami. Náš anděl je pořád s námi a je to strážce duše.

Váš anděl je jeden z nejvzácnějších darů, které jste od Boha dostali. Proč tedy tohoto daru nevyužít? Váš anděl strážný existuje jenom pro vás a chce vám pomáhat v každé oblasti vašeho života. Kdybychom si jenom dokázali uvědomit, jak moc nám anděl dokáže pomoci, život by byl mnohem snazší.

Jestliže váš anděl už je aktivní součástí vašeho života, je to báječné, ale navíc můžete svého anděla požádat o mnoho věcí. Jestliže jste ho o pomoc ještě nežádali, udělejte to hned. Jenom ho poproste – je to úplně jednoduché. I když jste skeptičtí vůči

představě, že máte anděla, můžete snad něco ztratit? Když svého anděla poprosíte, poskytne mu to sílu k pomoci. O něco dále v této kapitole vám ukážu, jak můžete prohloubit komunikaci s ním.

Andělé strážní nám pomáhají nejrůznějšími způsoby. Minulý týden jsem šla kolem místní chlapecké školy. Žáci se zrovna vyhrnuli na konci vyučování. Skupina asi osmi snad čtrnáctiletých chlapců obklopila jednoho vysokého spolužáka a začala do něj strkat. Vráželi do něho a vyskakovali si na něj. V tu chvíli se za ním otevřelo světlo jeho anděla strážného. Anděl byl neobyčejně vysoký, vypadal odhodlaně a měl na sobě brnění. Uslyšela jsem, co říká chlapci: „Zachovej klid, nedej se vyprovokovat, nebraň se a snaž se to obrátit v žert.“ Světla andělů těch druhých chlapců se neotevřela, ale bylo mi jasné, že i oni se snaží situaci uklidnit. Chlapec, kterého ostatní trápili, se rozesmál a ostatní se také dali do smíchu. Pak společně odešli ulicí, jako by se nic nestalo.

Téhož večera jsem byla navštívit v nemocnici známého. Nějaký starší člověk na vedlejší posteli najednou začal mít potíže s dechem, pískalo to v něm a muž zřejmě zpanikařil. Jeho anděl strážný vystoupil ze světla za ním a já jsem pozorovala, jak muž objal a dotkl se jeho hrudi, aby mu usnadnil dýchání. Za chvíli vešla do pokoje sestra a řekla: „Už je to dobré, už to přešlo.“

Když je někdo smutný nebo deprimovaný, často vidím anděla strážného, jak dotýká jeho obojí křídly, aby ho utěšil. Jednou jsem při procházce parkem uviděla, jak nějaký anděl natáhl zpoza svého chráněnce paži a pomalu před ním rozevřel dlaň. Z jeho ruky se vzneslo světlo velikosti asi golfového míčku, a když anděl ruku odtáhl, dál se tam vznášelo a jasně zářilo. Anděl se na mě usmál a řekl, že to je světélko naděje. Podobné světýlko vídám v blízkosti lidí, kteří jsou v depresi. To světlo může být maličké jako mince nebo velké jako tenisový míček, vznáší se přímo před člověkem buď vpředu, nebo po jedné či druhé straně, vždy ve výši očí, a nepohybuje se. Nikdy jsem před nikým neviděla víc než jedno světýlko naděje. Víím, že ta osoba světýlko nevidí, ale taky víím, že jí pomáhá k obnově spojení s nadějí, kterou má uvnitř.

Váš anděl strážný vás nikdy neopouští – ani na vteřinu. Mimo jiné proto, že často musí přivolat na pomoc další anděly. To se děje skoro neustále. Tuhle jsem na hlavní obchodní třídě v Dublinu viděla postiženého člověka, který šel po chodníku s pomocí chodítka. Jeho anděl strážný měl po každé straně jednoho anděla, který muži pomáhal v chůzi.

Někdy vidím věci, které mě rozesmějí. Nedávno jsem viděla venku běžce při joggingu. Za ním bylo vidět světlo jeho anděla, ale před ním pozpátku utíkal jiný anděl a běžce povzbuzoval.

Existují miliony nevyužitých andělů, kteří právě nemají co na práci, a váš anděl je může přivolat na pomoc. Andělé učitelé dokážou pomoci při učení čehokoliv pod sluncem a je i spousta dalších druhů andělů. Stačí, když si budete pamatovat, že máte poprosit svého anděla, aby je přivolał na pomoc. Je to velmi prosté: mluvte se svým andělem strážným, jako byste mluvili s přítelem, a poproste ho o pomoc. Poproste ho, aby vám poslal anděla učitele, když budete potřebovat pomoci s něčím, co vám dělá starosti. Můžete například říct něco jako: „Anděli strážný, prosím tě, pošli mi anděla učitele, aby mi pomohl stát se lepším řidičem.“

Bůh vybral vašeho anděla strážného speciálně pro vás. Váš anděl se na tuto zem dostane pouze s vámi. Bůh pověřil vašeho anděla úkolem provést vás lidským životem a váš anděl nikdy nebyl na zemi s jinou duší ani se jindy s žádnou jinou na zem už nedostane. Také díky tomu je vztah mezi vámi a vašim andělem strážným tak zvláštní a jedinečný.

Při psaní této kapitoly jsem se vyptávala na spoustu věcí o andělech strážných a taky jsem se o nich hodně dozvěděla. Minulý týden jsem se byla venku projít a objevil se anděl Michael. Šel na procházku se mnou. Řekl mi, že mi bude vyprávět, jak se vybírají andělé strážní. Posadili jsme se na velký balvan, Michael mě vzal za ruku a řekl: „Bůh teď na chvíli vezme tvou duši do nebe.“

Ocitla jsem se v ohromné chodbě, kudy proudily tisíce a tisíce andělů strážných. Na rozdíl od těch, které vídám na zemi, neměli tři kroky před sebou žádného člověka, ale věděla jsem, že to jsou andělé strážní, protože vypadají jinak než ostatní typy andělů.

Jeden anděl k nám přišel, zastavil se vedle mě a Michael mi řekl, že máme jít za ním. Kus cesty jsme šli za ním a pak se zdálo, jako by ti druzí andělé strážní zmizeli, abych tohoto mohla vidět zřetelněji.

Najednou jsme se ocitli v ohromném prostoru, kde byly podle Michaela nenarozené duše – byly to duše dětí, které měly být teprve počaty a narodit se na zemi. Ty duše byly tak krásné! Vůbec nemám slov, jimiž bych je popsala. Byly neobyčejně zářivé, ale na rozdíl od duší, které vídám na zemi, neměly ještě vůbec lidskou podobu. Dosud nikdy jsem neviděla tolik duší na jednom místě.

Anděl strážný mezi nimi procházel a mně se zdálo, že se duše k němu obracejí. Úplně jsem se zalykala dojetím, když jsem si uvědomila, že všechny tyto duše čekají na svého anděla strážného a teď se k tomuto andělovi obracejí, jako by si říkaly: „Ten je můj? Už přišel můj anděl strážný?“ Šli jsme s Michaelem za andělem dál a dál tím mořem duší.

Najednou se anděl strážný zastavil před jednou duší a ve chvíli, kdy se poprvé setkali, došlo doslova k explozi lásky. Anděl a duše se pevně objali. Tady na zemi jsem nikdy neviděla, aby se anděl a duše takhle objímali.

Měla jsem při tom pohledu slzy v očích, když jsem vnímala tu nezměrnou lásku mezi nimi, a anděl Michael mi vysvětlil, že Bůh vybral pro tuto duši právě tohoto anděla strážného. Ještě mi řekl, i když to jsem neviděla, že Bůh přivolal toho anděla k sobě a označil, kterou duši má navěky střežit, které duši má být ochráncem.

Ptala jsem se Michaela, podle čeho Bůh rozhoduje, který anděl strážný bude mít na starosti určitou duši, ale odpověď jsem nedostala, takže nevím, jak a podle čeho jsou vybírání. Možná se v budoucnosti dozvím víc.

Ještě několik okamžiků jsem pozorovala duši i anděla a hluboce mě dojímalá jejich očividná radost, že jsou spolu.

Obrátila jsem se na Michaela a zeptala se ho, jestli ta duše má být brzy počata, ale on zavrtěl hlavou a vysvětlil mi, že Bůh dosud nevybral, kdy k tomu má dojít, může to být za několik let, dokonce i století. Ale po tu dobu budou strážný anděl a duše

spolu v nebi a budou se dozvídat o radostech i nástrahách, kterým budou muset čelit, než dojde k početí.

Najednou jsem se zase ocitla zpátky na tom velkém balvanu a Michael seděl vedle mne. Ještě chvíli jsme tam seděli a povídali si o andělech a Michael mi vykládal, že anděly strážné vybírá Bůh, aby na nás dávali pozor. My jsme Bohu velmi drazí, protože jsme byli stvořeni k jeho obrazu. Každý z nás má duši, která v sobě nese jiskřičku Božího světla. Bůh si duše nesmírně cení, a proto nám všem dal anděly strážné, aby pomohli duši přivést bezpečně k němu zpátky do nebe. Andělé strážní duši nemají, a to je jeden z důvodů, proč nás nikdy neopouštějí – chtějí být ve světle naší duše – ve světle Božím.

Všechny tyto anděly Bůh stvořil jako anděly strážné. Nikdy nepatřili k jinému typu andělů – a nikdy k nim patřit nebudou. Michael mi také vysvětlil, že andělé strážní byli při stvoření vybaveni všemi potřebnými znalostmi a dovednostmi, ale nezískali žádné zvláštní vzdělání, i kdyby dostali na starost člověka, kterého čeká velmi náročný život, nebo někoho, kdo je nějak postižený – ať tělesně nebo citově. Každý z nás má jenom jednoho anděla strážného. Nikdy jsem u žádného člověka neviděla dva anděly strážné. Kdykoli vidím dvojčata, každé z nich má svého anděla. Zeptala jsem se na to Michaela. Řekl mi: „Ovšem, Lorno, každý – i když pochází z dvojčat – musí mít svého osobního anděla strážného. Nesmíš zapomínat na to, že dvojčata se často rozdělí.“ Každého sourozence pak provádí životem individuálně jejich osobní anděl strážný, ale andělé strážní dvojčat mají k sobě užší vztah než jiní. Někdy, když vidím dvojčata, zejména dokud jsou v dětském věku, vídám jednoho z andělů, jak se dívá na druhé dvojče s velikou láskou a něhou; pak zase pohlédne na dítě, které mu bylo svěřeno. Jen vzácně bývá vidět, že by se andělé strážní navzájem dotýkali, ale u strážných andělů dvojčat jsem to už viděla. Je to moc krásný pohled.

Někdy můžete slyšet, jak někdo říká třeba o zemřelé babičce, že se stala andělem. Je to výraz náklonnosti a lásky a andělé mi říkají, že jsou velmi šťastní, když něco takového slyší – ale ve

skutečnosti to není pravda. Babička není anděl. Žádný člověk, který žil na této zemi, se nemůže stát andělem.

Strážným andělem jedince se nemůže stát archanděl. Bůh svěřil archandělům náročnější úkoly, které se týkají celého lidského pokolení, a proto je může zavolat kdokoli z nás. Archanděla můžete přivolat na pomoc vy nebo kdokoli jiný kdekoli na světě. Váš anděl je stále na jednom místě – ve vaší blízkosti, kdežto archanděl může být současně na několika místech. Takže pokud vám lidé říkají, že mají zvláštní vztah s archandělem, mohou mluvit pravdu, ale archanděl není jejich andělem strážným. Ale je to samozřejmě jejich anděl strážný, kdo občas dovolí archandělovi, aby jejich svěřenci pomohl.

I když třeba máte moc rádi svého psa nebo kočku, ti anděla strážného nemají. Nemá ho žádné zvíře. Což ale neznamená, že andělé nepomáhají pečovat o zvířata. Váš anděl může připoutat vaši pozornost k domácímu zvířeti, pokud je s ním něco v nepořádku. Nedávno jsem jela autobusem a uviděla psa, kterého srazilo auto. Byl u něho majitel a vedle něj jsem viděla anděla, který psa hladil a pomáhal muži v jeho péči.

Lidi vždycky zajímá, jak jejich anděl strážný vypadá. Pravda je ale taková, že i když anděl někdy vyjde ze světla a ukáže se v lidské podobě, tato podoba se může podle okolností měnit. Jako příklad uvedu strážného anděla jednoho mladíka jménem Luke, s nímž se pravidelně vídám a kterého mám ráda. Vzhled jeho anděla je pokaždé jiný. Jednou jsem se s ním setkala, když se otevřelo světlo jeho anděla, a já jsem uviděla vysokou a elegantní bytost v ženské podobě. Měla moderní a velmi elegantní oblečení ve fialové, červené a vínové barvě. Toho dne mi Luke vyprávěl o svých problémech s dívkou, se kterou chodí.

Jindy jsme se sešli v kavárně a Lukeův anděl strážný působil dojmem podsaditého a silného muže. Vypadalo to, jako by se připravoval do boje, měl na sobě něco jako zlaté brnění. Anděl strážný na sebe totiž většinou bere takovou podobu, která odpovídá tomu, co jejich svěřenec v životě právě potřebuje. V té době si na Lukea zasedl jeho šéf. Vzhled jeho anděla představoval sílu, protože tu Luke v té chvíli potřeboval ze všeho nejvíce.

Úplně nerozumím tomu, proč na sebe andělé strážní berou různou podobu, když se mi při různých příležitostech ukazují, ale myslím, že je to proto, abych líp porozuměla osobě, kterou mám před sebou, i tomu, co ji v té chvíli trápí. A jelikož můžu tuto podobu návštěvníkovi popsat, snad to i jemu pomůže pochopit, že jeho anděl strážný má moc i schopnost mu pomoci tak, jak je třeba.

Když jsem naposledy náhodou potkala Lukea na ulici, vyprávěl mi, že se mu daří dobře. Je šťastný se svou dívkou a má nového šéfa. Při jeho vyprávění se za ním otevřel jeho anděl strážný, a tentokrát nevypadal jako žena ani jako muž. Byl velký a elegantní a jeho obličej zářil. Měl smetanovou barvu, v níž jako by se slabě odrážely ostatní barvy.

Obecně řečeno, andělé strážní nemají věk, nestárnou se svým svěřencem, ale tu a tam některého vídám v podobě mladého člověka. Dosud jsem neviděla anděla strážného, který by vypadal staře.

Svého anděla strážného se nemůžete dotknout, ale anděl vás ano, a někdy lidé jeho dotek cítí. Váš anděl se může dotknout kteréhokoli místa na vašem těle a většinou to je znamení, které vás má uklidnit a ujistit vás, že váš anděl je u vás. Já například často cítím, že mi můj anděl cuchá vlasy nebo mě za ně tahá. Proto jsem taky nazvala svou první knížku *Andělé v mých vlasech*. Ten pocit je tak skutečný, že když mi to můj anděl dělá, často si sáhnu na hlavu, abych si upravila vlasy. Někdy anděl vezme někoho za ruku. To se může projevat různě – jako teplo nebo chlad, lechtání nebo uklidňující stisk. Onehdy se mě jedna mladá dívka ptala, jestli by mohla na anděla strážného šlápnout nebo jím projít, kdyby se obrátila hodně rychle. To možné není, i kdyby se snažila sebevíc. Nemůžete šlápnout ani na anděla někoho jiného.

Jedinou emocií, kterou jsem kdy viděla anděly strážné dávat najevo, je láska. Nikdy jsem neviděla, že by se anděl zlobil, byl otrávený nebo zklamaný. Mám pocit, že občas by andělé měli právo být zklamaní, ale zřejmě mají nekonečnou trpělivost a nikdy nad námi nelámou hůl. Nikdy s námi nepřestávají komunikovat.

Nikdy jsem také neviděla anděla smutného – ale viděla jsem ho zahrnovat svého svěřence láskou a soucitem, pokud byl smutný. Andělé strážní znají a chápou naše emoce a pomáhají nám se s nimi vyrovnávat, ale sami žádné emoce kromě lásky nemají. Některé typy andělů mají ohromný smysl pro humor, napodobují lidi, hrají si a baví se, ale při ničem podobném jsem žádného anděla strážného nikdy neviděla. Jediný výraz citu, jaký jsem u nich poznala, je láskyplný úsměv.

Andělé strážní nemají přátele v tom smyslu, jak je chápeme my. Andělé vašich rodinných příslušníků a přátel se navzájem znají, ale nekomunikují spolu jako my lidé. Jestliže jdu po ulici a vidím, jak se otevřela světla čtyř andělů skupiny lidí najednou, nikdy nevidím, že by spolu jakkoli komunikovali. Pokud je mi známo, můj vlastní anděl strážný nikdy nenavázal spojení s andělem mé dcery Megan, ačkoli jsou většinu času ve stejném domě.

Výjimka z tohoto pravidla nastává, jestliže poprosíte svého anděla, aby požádal anděla strážného jiné osoby, ať na ni dává zvlášť pozor nebo jí nějak pomůže. Potom nastává komunikace automaticky. Jakmile vyslovíte prosbu, je okamžitě předána dál. Neprobíhá to však tak, že by to váš anděl musel andělovi druhé osoby vyřizovat. Je to další z věcí, které jsou pro nás lidi těžko pochopitelné.

Jestliže jste v úzkých (zvlášť tehdy, když jste požádali o pomoc), váš anděl strážný může poslat pro anděla učitele, aby vám pomohl dejme tomu s počítačem nebo aby vám poskytl trpělivost s vlastními dětmi. Andělé učitelé se vyznají úplně ve všem. váš anděl strážný pošle pro anděla učitele, ale vy mu nebudete muset nic vysvětlovat. Anděl učitel bude už předem vědět, o jaký problém jde. Jak už jsem se zmínila, váš anděl strážný může nechat anděla učitele, ale také archanděla nebo jakéhokoli anděla jiného typu, ba i duši, aby s vámi komunikovali, ale jestliže váš anděl strážný řekne „Ne“, ke komunikaci nedojde. Když se něco týká vás, rozhodující slovo má on.

Pamatuju se, jak jsem při jedné příležitosti hovořila s dívkou, která byla vystresovaná ze zkoušek, a viděla jsem vedle jejího

anděla strážného jednoho anděla učitele. Vtom se přiblížil další anděl učitel, ale její anděl strážný ho k ní nepustil a beze slov mi sdělil, že pro toho anděla učitele ještě nenastal ten pravý čas. Druhý anděl učitel odešel, aniž dal najevo jakoukoli emoci, třeba podrážděnost nebo zlost, která by u lidí byla normální. Andělé nemají ego. Proto si nic neberou osobně. Jejich láska je bezpodmínečná. Existují prostě proto, aby nám pomáhali.

Nevěřím, že by některý anděl strážný byl lepší než jiný. Nikdy jsem se nesetkala s ničím, co by něco takového naznačovalo. Jestliže někdo podle druhých vede šťastný a úspěšný život, není to proto, že by měl lepšího anděla strážného. A jestliže si někdo myslí, že jeho život je katastrofální, také to není vinou nějakého neschopného anděla strážného.

Máme svobodnou vůli. Naši andělé strážní nám neustále něco šeptají a snaží se, abychom jim naslouchali. Váš anděl strážný zná příběh vašeho života, možné cesty, jimiž se váš život bude ubírat, i rozhodnutí, před nimiž budete stát. Udělá všechno pro to, aby vám pomohl ke správnému rozhodnutí, i když se v tu chvíli třeba bude jevit jako nesnadné. Podle mých zkušeností je život mnohem snazší a šťastnější, pokud nasloucháme svému andělu strážnému, ale máme svobodnou vůli a náš anděl strážný ani žádný jiný do ní nesmí zasahovat. Na druhou stranu by nikdo z nás neměl obviňovat anděla strážného, když se věci nevyvinou, jak jsme si přáli.

Jak říkám, váš anděl strážný vás nikdy neopouští ani na kratičký okamžik. Je u všeho, co právě děláte – bez ohledu na to, za jak intimní a soukromé to považujete. Andělé strážní nehledí na tyto věci jako my. Váš anděl strážný vidí vaše tělo, ale přísně vzato ho víc zajímá světlo vaší duše.

Když spíte, váš anděl je s vámi a modlí se za vás.

Andělé strážní nemají žádné tělesné potřeby. Váš anděl nikdy nespí, nepotřebuje jídlo ani pití, nikdy se neunaví ani se nenudí, stále je ve střehu a soustředěný pouze na vás.

Jak už jsem se zmínila, anděl strážný je s námi dlouho předtím, než jsme byli počati. Když někde venku potkám těhotnou ženu, často zahlédnu její děťátko uvnitř. Někdy je úplně malinké, ale bez

ohledu na jeho velikost vidím i světlo anděla strážného, který je tam s dítětem. Z toho mám pokaždé velkou radost. Odříkám krátkou modlitbičku, aby dítě vyrostlo silné a zdravé, aby poslouchalo a uvědomovalo si, že má u sebe po celý život svého anděla strážného.

Váš anděl ví, kdy zemřete, a bude v té chvíli s vámi, s vaší duší, kterou ve chvíli smrti vyjme z lidského těla. Když vidím někoho v posledním stadiu smrtelné nemoci, zdá se mi, jako by jeho tělo začínalo být trochu průsvitné. To proto, že strážný anděl nemocného se více přiblížil, takže se téměř dotýká duše svého svěřence.

V okamžiku smrti svého anděla strážného uvidíte a všechny vaše obavy zmizí. Pamatujte si, že se vrátíte domů. Také si zapamatujte, že nikdy nikdo neumíral ani nebude umírat sám. Vždycky je s ním jeho anděl strážný.

Až váš anděl odnese vaši duši do nebe, ještě nějaký čas tam s vámi zůstane. Ale až budete v nebi už nějakou dobu, váš anděl už bude od vás odcházet a zase se vracet. Už spolu nebudete pořád jako na zemi. Archanděl Michael mi řekl, že poté co se váš anděl v nebi od vaší duše odloučí, bude se modlit za vaši rodinu a za lidi, které máte rádi a kteří ještě žijí. Není krásné vědět, že andělé strážní všech členů rodiny, kteří už zemřeli, a všech našich dávných předků jsou v nebi a modlí se za nás?

Připadá mi zvláštní, když se mě lidé ptají, jak mají komunikovat se svým andělem. Já sama jsem hovořila se svým andělem strážným, už když jsem byla malá, takže mi to přijde stejně přirozené, jako když hovořím s dcerou. Mluvím se svým andělem strážným neustále. Je to můj nejlepší přítel.

Pro mě je to tedy úplně normální, ale jak se setkávám s lidmi po celém světě, uvědomuju si, že pro mnohé je to velký problém.

Řekněte prostě svému andělu strážnému „Dobrý den“ nebo „Ahoj“, dejte najevo, že ho uznáváte – a to i v případě, že máte ještě pochybnosti o jeho existenci. Začněte se svým andělem mluvit, jako byste mluvili s kamarádem. Můžete s ním mluvit potichu nebo nahlas, jak se vám to bude hodit, taky podle situace.

* * *

Lidé se mě někdy ptají, jestli se ke svému andělu strážnému modlím. Já se modlím jenom k Bohu, k žádnému andělovi. Ale svého anděla žádám o pomoc. Pamatuju si modlitbičku k andělu strážnému, kterou se v Irsku i jinde učí mnoho dětí. Je moc hezká:

*Anděli Boží,
strážce můj milý,
chraň mne i duši mou v každické chvíli.
Atší je noc,
atší je den
veď mě a ochraňuj,
prosím tě jen.*

Ten den, kdy jsme se ji učili, byl jeden z nejlepších školních dnů. Bylo mi asi pět let a tehdy poprvé jsem slyšela nějakého dospělého – v tomto případě učitele – mluvit o tom, že andělé strážní existují a mohou nám pomáhat. V duchu jsem skákala radostí, když jsem pozorovala, jak se ostatní žáčci učí tu modlitbičku a prosí své anděly o pomoc.

I když se to obvykle za modlitbu považuje, já jsem o tom jako o modlitbě ke svému andělu strážnému nikdy nepřemýšlela – jenom jako o jiném způsobu, jak požádat o pomoc. Jestli chcete, můžete ji odříkat, ale stejně tak můžete svého anděla oslovit jako kamaráda.

Požádejte svého anděla, aby vás posílil ve víře, že existuje a opravdu vám může pomáhat. Svého anděla můžete požádat o cokoli. Požádejte ho o nějaké znamení – ale zvolte nějaké hodně jednoduché. Nezapomínejte, že váš anděl strážný vás nemůže opustit ani na vteřinu, takže možná bude potřebovat zaměstnat jiné anděly nebo lidi, aby vám to znamení dali. Vyberte si nějaké znamení, které je jednoduché, ale které poznáte: třeba že vám někdo dá květinu nebo že najdete nějaké perličko, že vám určitá osoba zatelefonuje nebo že někdo, kdo se k vám dosud choval nepřátelsky, se na vás usměje. Také můžete anděla strážného požádat, aby se vás dotkl – on se vás nezřídká

dotýká – a aby se vás pořád dotýkal na určitém místě, dokud jeho dotek neucítíte.

Nepřestávejte na svého anděla dotírat, dokud vám nějaké znamení neposkytne. Ale musíte si je hlídat. Dávejte pozor. Můžete například požádat o květinu a představovat si třeba růži, a tak se může stát, že si nevšimnete dítěte, které v parku utrхло pamplišku a podalo vám ji, když jste šli okolo. Často přehlédneme znamení, která nám anděl strážný dává – dokonce i ta, o něž jsme požádali!

Onehdy mi zvonil telefon. Já ho málokdy zvedám, pokud mi Boží andělé neřeknou, abych ho vzala. Onoho dne mi řekli, abych telefon zvedla. Volala nějaká žena, představila se a vykládala mi, jak byla na mé autogramiádě a několik hodin čekala, aby se mohla se mnou setkat. Pak mi řekla, že tehdy mě požádala, abych poprosila jejího anděla strážného, aby jí dal nějaké znamení, že existuje. Jenže on jí zatím žádné znamení nedal, stěžovala si. Rozesmála jsem se a zeptala se: „Myslíte si, že to není znamení, když jsem vzala váš telefon? Jak jste vlastně přišla k mému číslu?“

Žena vysvětlovala, že po autogramiádě spěchala na vlak a chytila si taxi. Dala se s taxikářem do řeči a vykládala mu, že se právě setkala se mnou. Taxikář jí řekl, že mě zná a že už mě několikrát vzl. Potom se zmínil, že má na mě telefon, a dal jí číslo.

Znovu jsem se musela zasmát. „Tak vy jste nasedla do taxíku a jeho řidič mě osobně znal a měl moje telefonní číslo? To je pravděpodobně jediný taxikář v Dublinu, který na mě má telefon. Nenapadlo vás, že už to, že jste jela s ním, je znamení? Myslíte si, že to není znamení, když vám nabídl moje číslo?“ zeptala jsem se. „Váš anděl strážný vám dal spoustu znamení, jenže vy jste je nepoznala.“

Žena na druhém konci jenom rozpačitě pokašlávala. Pořád nebyla přesvědčená, že jí anděl strážný dal znamení. Tak jsem jí znovu všechna ta znamení zopakovala: nasedla do taxi s řidičem, který mě znal, řidič jí dal moje číslo, já jsem zvedla telefon, což dělám jenom zřídka. Ale i když jsem jí to všechno výslovně vyjmenovala, stejně si nejsem jistá, jestli v tom ta znamení viděla. Mám totiž podezření, že si představovala, že se jí její anděl strážný zjeví:

ale něco takového se děje velmi vzácně. Nevím, proč já anděly vidím a jiní ne, ale jestli chcete čekat, až se vám váš anděl strážný zjeví, abyste s ním mohli navázat kontakt, mohli byste se načekat hezky dlouho. A zatím byste nevyužívali toho neuvěřitelného daru.

Anděl strážný k vám neustále promlouvá prostřednictvím vašich myšlenek a pocitů. Naučte se je rozpoznávat a naslouchejte jim. Jestliže vám nějaký instinkt radí, že byste měli něco udělat, je to často hlas vašeho anděla strážného, který s vámi takhle komunikuje. Třeba malujete nějaký pokoj v domě a máte pocit, že byste měli dát plechovku s barvou o kousek dál. Jenže to neuděláte a za chvíli ji převrhnete. Předtím vás zřejmě varoval váš anděl strážný. Naučte se dělat bez zaváhání to, co vám váš anděl radí. Uvědomte si ty případy, kdy jste to neudělali, a slibte si, že příště poslechnete. Často nám instinkt radí, co máme dělat, a my to odmítneme. Neměli bychom si vždycky myslet, že máme patent na rozum.

Váš anděl k vám promlouvá i prostřednictvím jiných lidí. Třeba stojíte na autobusové zastávce a člověk, kterého neznáte, vám něco řekne – a vy si vzpomenete, co máte udělat, nebo vám to pomůže při nějakém důležitém rozhodnutí.

Nemůžete doopravdy mluvit s andělem strážným jiného člověka. Ale můžete požádat svého anděla, aby poprosil o pomoc anděla strážného oné osoby, a ten vzkaz bude automaticky předán. Stále častěji se setkávám s matkami, které mi vyprávějí, že žádají své anděly, aby poprosili o pomoc anděly strážné jejich dětí – a že jim to přináší velké uklidnění. Když prosíte svého anděla strážného, aby požádal o pomoc jiného anděla, zmocňujete ho, aby pomohl té druhé osobě. Ta osoba třeba v anděly nevěří, možná nenavázala vztah se svým andělem strážným, ale prosbou dáváte jejímu andělovi větší sílu k tomu, aby zasáhl – i když nemá takovou moc, kolik by jí získal, kdyby ho požádal přímo jeho svěřenec.

Jméno svého anděla strážného znáte, ať už to víte nebo ne! Znali jste je jako dítě a patrně jste je zapomněli, ale teď je vhodná chvíle, abyste si na ně vzpomněli.

Jména andělů strážných jsou velmi dlouhá – někdy mají víc než sto hlásek. Taky jsou v nich některé hlásky, jež se v žádném

lidské řeči nevyskytují. Vím, že předtím, než jste byli počati, jste se svým andělem strážným strávili dost času zkracováním jeho jména a taky vypouštěním těch hlásek, které nepoužíváme, protože tak se to jméno dá vyslovit líp.

Váš anděl udělá všechno pro to, aby vám napověděl a aby se vám to jméno zase vrylo do paměti. Andělé mi dali pokyn, abych vám taky pomohla a abych vám řekla: „Je to jméno, které milujete a které máte v srdci.“

Některým lidem – zejména dětem – stačí tohle říct a oni se na to jméno automaticky rozpomenou. Ale dospělí jsou většinou mnohem pomalejší a často odmítnou to jméno, které je napadne; sami si řeknou, že to není možné! Třeba si myslí, že jméno, které je napadlo, je hloupé, nebo že není pro jejich anděla strážného dost dobré. Děti si takové starosti nedělají a povídaly mi o andělech, kteří se jmenovali třeba Smraďoch, Holinka, Rybka nebo Irsko. Nezapomínejte, že v nebi jste se na takovém jménu se svým andělem strážným dohodli.

Udělejte si nyní čas a požádejte svého anděla, aby vám pomohl při rozpomínání na jeho jméno. Nebojte se pustit si svého anděla strážného víc k tělu. Věnujte trochu času i prostoru, abyste se se svým andělem strážným sblížili. Můžete být kdekoli – třeba u kuchyňského dřezu, na procházce, v autobuse, můžete dělat večeri nebo odpočívat. Několik okamžiků nemyslete na nic jiného kromě svého anděla strážného. Váš anděl je s vámi a už ví, že se snažíte rozpomenout se na jeho jméno.

Snažte se být znovu jako dítě. Potlačte jakýkoli cynismus nebo pochybnosti. Nedovolte, aby vás omezovaly jakékoli předpoklady, které jste během života získali. Vraťte se v myšlenkách do dětství a uvidíte, jaké vzpomínky nebo myšlenky se vám vynoří. Možná vám to jméno napoví nějaká oblíbená píseň, nějaké domácí zvíře nebo člen rodiny. I nápady, které se ocitají ve vaší mysli, jsou totiž způsobem, jímž s vámi anděl strážný komunikuje.

Nebo můžete zjistit, že vás neobyčejně přitahuje jistá květina, strom nebo zvíře. I to může způsobovat váš anděl strážný, který vám dává nápovědu ke svému jménu. Možná vás až do té chvíle

nenapadlo, že se vám vždycky líbilo určité jméno nebo slovo. Ať vás to tedy napadne nyní.

Možná moc stojíte o to, abyste znali jméno svého anděla strážného, protože byste si pak mohli myslet, že jste andělovi blíží. Ale jemu je to úplně jedno. Můžete mu říkat jenom „anděl strážný“. Pro anděly je podstatné pouze to, abyste s nimi komunikovali. Andělé mi také řekli, že přejete-li si oslovovat anděla jménem, ale zapomněli jste je, můžete zvolit nějaké nové a vrýt si je do srdce. Váš anděl strážný to jméno přijme navěky, tak veliká je jeho bezpodmínečná láska k vám.